

Acrobatische kraai en heel veel Nachtegalen

Al ergens in januari heeft de Pr-commissie zich gebogen over het organiseren van een publieksexcursie met als thema Nachtegalen. De gedachte daarachter was dat veel mensen met een basisbelangstelling voor vogels zeker gecharmeerd zijn van de welluidende zang der Nachtegalen en daarom graag zouden willen deelnemen aan een excursie van de Vogelwerkgroep.

Besloten werd een wandeling uit te zetten en belangstellenden te wijzen op de jubelende klanken van de Nachtegaal, maar ook op de bezigheden van de Vogelwerkgroep. Een datum hadden we al snel: vrijdag 1 mei. Mooi na Koninginnedag en ruim genoeg in het nachtegalenseizoen om ervan verzekerd te zijn dat enkele exemplaren hun keel wijd open zouden zetten. Het was nog niet eenvoudig om een geschikte plek te vinden. Na ampel beraad, zoals dat heet, kozen we voor een wandeling over het Blinkertpad beginnend bij club M, dat gelegen is aan het fietspad Aerdenhout – Zandvoort en voorzien van een parkeerplaats. Hier kun je zelfs met veel mensen weinig verstoren.

Helemaal zeker dat hier op het beoogde tijdstip veel Nachtegalen zouden zitten, waren we niet, maar gelet op het type landschap met veel struikgewas, kon dat vrijwel niet missen. Met behulp van een uitvoerig persbericht hebben we de wereld gewezen op de pracht en schoonheid van het nachtegalengezang en de sensatie om dat tussen 20.30 en 22.00 uur in het duin te beleven.

Tot onze teleurstelling is het persbericht niet bij iedereen doorgekomen. Het aantal publicaties was gering. Mogelijk, omdat de week daarvoor ook al een nachtegalenexcursie in de aanbieding was. Dat maakte het des te spannender. Hoeveel liefhebbers zouden de weg naar Club M weten te vinden?

Dat bleek die vrijdagavond mee te vallen. Zo'n 25 belangstellenden meldden zich op het afgesproken punt, waar Johan Stuart de Vogelwerkgroep introduceerde en de bedoeling van de excursie uiteen zette. Johan had een fantastische binnenkomer. Bij deze ingang in het duin staat de aanwezigheid van de Nachtegaal nadrukkelijk genoemd op een informatiepaal met daarbij een foto van een Sprinkhaanzanger. Het is al meerdere keren doorgegeven, maar de Sprinkhaanzanger bleef de tekst over de Nachtegaal opfleuren. Tot vrijdag 1 mei. Toen heeft Johan eigenhandig een mooie foto van de Nachtegaal (zie de illustratie bij dit artikel) over de concurrent geplakt en kregen de deelnemers aan de excursie meteen een beeld van hoe dat kleine vogeltje met die grote keel er werkelijk uit ziet.

In drie groepen trokken de liefhebbers met vijf gidsen over het pad om al na 25 meter geconfronteerd te worden met – inderdaad – heel in de ver-

te: het nachtegalengekweel. Veel interessanter was echter op datzelfde punt de acrobatische toeren van een (vermoedelijk jonge) Zwarte Kraai. Het beest hing ondersteboven aan één poot aan een tak en had in zijn andere, vrij zwevende poot, een soort walnoot, waar hij zo nu en dan in pikte. Menigeen dacht dat het dier vastgeklemd zat en niet weg kon uit zijn merkwaardige positie, maar na een paar minuten viel de 'noot' uit zijn poot en liet hij los om daarna keurig op de grond te landen. Een bijzondere show.

Naarmate we verder in het duin kwamen, nam het nachtegalengezang in hoeveelheid en volume snel toe. Aanvankelijk werden de trillers en de rollers nog geardeerd met het 'slijpen' van de Heggenmus, het vrolijke geratel van de Grasmus, de melodieuze zang van de Merel, het ijle wijsje van de Fitis, 't rateltje van de van de Braamsluiper

Nachtegaal. Foto Hans Vader

en geluiden van nog enkele duinbezoekers als Koekoek en Sprinkhaanzanger, maar naarmate de tijd verstreek en het steeds donkerder werd, bleven uiteindelijk alleen de Nachtegalen over.

En dat waren er heel wat. De zang van de Nachtegaal is heel afwisselend. Hij zingt geen melodie, maar een uitgebreide reeks met verschillende soorten klanken. Soms met veel herhalingen, soms met schrille uithalen. Nu eens met een luid klok-klok-klok, dan weer in een vloeiende melodie. En dat alles levert een heel bijzonder concert op.

De excursiegangers moesten het deze avond vooral op geluid doen, want ondanks de windstille avond hielden bijna alle vogels zich schuil in de struiken. Na afloop waren opmerkingen als 'dit moeten we vaker doen, het was een indrukwekkende avond, doen jullie nog meer van dit soort excursies' niet van de lucht. De folder over de activiteiten van de Vogelwerkgroep werd gretig meegenomen en hopelijk levert deze avond weer enkele nieuwe leden op.

Jan Kuys, Johan Stuart, Hans Vader